

BOEK BESPREKING

Grundriss der Arzneimittellehre und Arzneimittelverordnung für Zahnärzte und Studierende der Zahnheilkunde, von Dr. A. Geber t, Zahnarzt in Berlin, 2te Aufl., Berlin, Berlinische Verlagsanstalt G.m.b.H., 1935. 199 blz. Ing. R.M. 4.80, geb. R.M. 6.

Uit het feit, dat binnen 5 jaren een 2de druk van dit boekje noodig bleek, zou men moeten besluiten, dat in Deutschland behoefte aan een dergelijk werkje bestond. Of ook hier te lande de tandarts even hongerig is naar kennis betreffende laxantia, cardiaca, expectorantia enz. enz. lijkt me aan twijfel onderhevig te zijn. Om kort te gaan: dit boek lijkt me een typisch voorbeeld van de veel voorkomende zucht om een leerstof uit te breiden. Overigens is dit volgens hun indicatie ingedeelde geneesmiddelenoverzicht, aangevuld met een alphabetische klapper, op zichzelf zonder twijfel wegens de beknoptheid zeer bruikbaar in de praktijk.

Het is mij niet duidelijk waarom de „seit dem Jahre 1931 neu erschienenen Arzneimittel” als afzonderlijk gedeelte, met geheel dezelfde groeindeeling, opgenomen zijn. Waarom niet onder de vroegere verwerkt? Nu moet iemand, die b.v. iets over caustica wil naslaan op twee verschillende plaatsen zoeken. Dat lijkt me geen verbetering. Te meer niet daar:

1e. het den practicus wel niet zal interesseeren of het geneesmiddel reeds vóór of pas na 1931 werd toegepast.

2e. omdat deze scheidingslijn niet konsekvent getrokken is. Immers vinden we onder de „seit dem Jahre 1931 neu erschienenen Arzneimittel” b.v. op blz. 153 het novaspirinum vermeldt, dat in 1914 reeds in ons Rotterd. Suppl. was „opgenomen” en staat op dezelfde blz. het eeuwenoude belladonna-extract. Ook Collodium (blz. 157) òf Tonicum Roche (blz. 168) enz. kon men toch moeilijk als „nieuwe snufjes” aandienen. Het merkwaardig voorschrift voor Opodeldoch (blz. 93) zal wel op een vergissing berusten; hier, zowel als in Deutschland, België, Frankrijk enz. gebruikt men een heel andere samenstelling.

Prof. Dr. D. H. WESTER.